

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені Г. С. СКОВОРОДИ**

ЕКОНОМІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

***ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
ЕКОНОМІКИ ХХІ СТОЛІТТЯ
ОЧИМА МОЛОДІ***

**МАТЕРІАЛИ
*II студентської наукової конференції***

26 квітня 2018 року

Харків 2018

КОН'ЮНКТУРА РИНКУ ПРАЦІ В УКРАЇНІ

Інноваційний розвиток економіки характеризується взаємодією освіти, бізнесу, науки. Інноваційна складова трудової діяльності потребує необхідності поліпшення професійно-кваліфікаційної структури персоналу, розширення номенклатури спеціальностей працюючих. Ринок праці все більше поповнюють фахівці з вищою освітою, хоча попит на них не завжди адекватний. Сьогодні до державної служби зайнятості звертається від 5 до 7 відсотків випускників навчальних закладів. Серед них – 53 тис. випускників вищих навчальних закладів, 33,5 тис. – професійно-технічних закладів і 6,3 тис. – випускників загальноосвітніх шкіл [1]. Основною причиною безробіття серед молоді є неможливість працевлаштуватися після навчання за набутою професією. Напруженою є ситуація на ринку праці, що характеризується відповідним рівнем безробіття. Зайнятість населення в Україні пов'язана з такими проблемами: високий рівень тіньової зайнятості (кількість застрахованих працівників зменшується 2016-2017 рр. з 5,4% до 4,6%); високий рівень економічно неактивного населення працездатного віку – 5 млн. у 2017 р.; низький рівень зайнятих у співвідношенні до всього населення – 41,3% при середньоосвітніх показниках 53,2%; відставання якості робочої сили від потреб економіки (тільки 6,7% облікової кількості штатних працівників (1,3 млн. осіб) охоплюється системою професійної підготовки та перепідготовки; дисбаланс між попитом та пропозицією робочої сили за всіма групами професій, особливо нестача кадрів на високотехнологічних промислових виробництвах (у середньому по Україні наприкінці 2017 року на 1 вакансію претендувало – 8 осіб); суттєвий рівень безробіття серед молоді (у 2017 році безробіття у віковій категорії становив майже – 3,1%) тощо [3]. Державна політика зайнятості повинна сприяти конкурентоспроможності випускників на ринку праці, в тому числі через оволодіння сучасними професійними знаннями. Кожна дев'ята молода особа, яка звернулася до державної служби зайнятості, потребує навчання і перепідготовку в оволодінні новій професії, підвищенню її кваліфікації. В умовах орієнтації економіки на інноваційний розвиток найбільшу цінність представляють фахівці, які мають освіту у галузі математичних та технічних наук, але тільки 70% тих, хто отримав освіту у цьому напрямку працюють за фахом, а останні 30% – за напрямком підготовки з біологічних, агрономічних, медичних та інших наук. Взаємодія ринку праці і професійної підготовки кадрів також виступає одним з ключових чинників антикризової модернізації. Чинниками ефективної взаємодії ринку праці і системи професійної підготовки кадрів мають бути: дієва система прогнозування потреб ринку у випускниках системи професійної освіти; соціальне партнерство між учасниками ринку освітніх послуг, бізнес-структурами та установами освіти; коректність стратегій промислової реструктуризації та інноваційно-інвестиційної політики [2].

Виходячи з вищесказаного, можна зробити висновок, що для оптимізації взаємодії ринку праці і системи професійної підготовки кадрів необхідна активізація кожного її суб'єкта: безробітних громадян, державних органів зайнятості, підприємців і вузів.

Список використаних джерел:

1. Згуровський М. Вища освіта на зламі суспільного розвитку [Електронний ресурс]. URL: <http://www.osvita.org.ua/articles/1395.html> (дата звернення 17.03.18)
2. Лавриненко Л.М. Освіта як елемент розвитку соціально-трудої сфери [Електронний ресурс]. URL: http://www.rusnauka.com/23_NPM_2011/Economics/5_91393.doc (дата звернення 17.03.18)
3. Освітній портал [Електронний ресурс]. URL: <http://www.osvita.org.ua/articles/850.html>